

VVM-reglerne blev indført, arbejdede meget aktivt – da sad vi jo i regering – for at det her faktisk blev en realitet.

Nu har hr. Ole M. Nielsen ikke hørt mit svar, men han kan jo læse referatet senere i Folketingets forhandlinger.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg er taknemlig for, at hr. Ole M. Nielsen er nået helt om til side 6 i lovforslaget, men jeg er nødt til at sige, at han gør sig skyldig i en misforståelse. Der er alene i det skema – selv om jeg indrømmer, at det kan være vildledende – tale om en opgørelse, henholdsvis mulige mindredrifter og mulige merudgifter ved forslaget. Det er klart regeringens bedømmelse, at der her ikke blot er tale om en opfyldelse af EU-forpligtelser; der er også tale om miljømæssige forbedringer.

Må jeg, da forslaget jo omfatter flere emner i samme forslag, dele min besvarelse til ordførerne op, sådan at jeg kommenterer hvert af emnerne for sig. Indledningsvis, inden jeg gør det, vil jeg imidlertid gerne takke ordførerne for, at der her ved den fornyede behandling af forslaget, så vidt jeg kan høre, er et stort flertal, der har ytret sig positivt over for forhandlinger for at nå et resultat. Det er jeg tilfreds med.

Først med hensyn til »Agenda 21« og styrkelsen af det lokale planarbejde. Fru Greibe gengav fuldstændig rigtigt forhistorien, forslaget, som det i sin tid i sidste samling blev lagt frem, reaktionen fra kommunerne og etableringen af det fælles udvalgsarbejde, som vi venter os meget af.

Hun udelod imidlertid en væsentlig kendsgerning, og det er, at årsagen til, tror jeg, eller en medvirkende årsag til, at vi har fået kommunerne til at gå så aktivt, positivt ind i det her forslag, var, at det forslag var skruet sådan sammen, at det ville tvinge dem til at gøre mere ud af det lokale »Agenda 21«-arbejde, og at forslaget havde flertal her i Folketinget. Og endda et nok så klart flertal, idet, så vidt jeg husker, det kun var det yderste højre og så selvfølgelig Venstre, der var imod forslaget, som det var dengang.

Dermed var Folketinget med til at give basis for en forhandling med kommunerne, som vi så selvfølgelig har taget, og hvis resultatet bliver, som også hr. Gade var inde på i sit indlæg, en bedre løsning end den, vi lagde frem i sin tid, så har vi jo opnået det, vi ønskede.

Hvis man kan integrere, indpasse bæredygtighedssynspunktet, »Agenda 21«-synspunkterne, i det almindelige lokale planarbejde med kommuneplaner, og man derved kan involvere befolkningen mere aktivt og mere meningsfyldt i kommuneplanarbejdet, så har vi alle sammen vundet derved. Kommunerne har vundet derved, de demokratiske grundsynspunkter har vundet ved det, men ikke mindst har miljøet haft en fordel, og så kommer vi måske væk fra det, som mange opfatter det som, navnlig i kommuner, hvor der ikke sker så meget, og som måske heller ikke er så store, nemlig at den 4-årige pligt til at forny kommuneplanerne er mere en rutinemæssig pligt, end det egentlig er en udfordring for den lokale kommunalbestyrelse.

Vi venter os meget af dette udvalgsarbejde, og vi ser utroligt positivt på mulighederne for at nå et resultat. Jeg må i det hele taget sige, at der er sket et omsving i de kommunale organisationers holdning til miljøarbejdet. I stedet for en lidt, kan man sige, forudsigelig tværhed, hver gang der kom et nyt initiativ, så er man langt mere optaget af nu at finde fælles løsninger med os.

Og jeg ved ikke, om fru Greibe er klar over det, eller Folketinget ved det, men vi har sideløbende med de kommunaløkonomiske forhandlinger, der foregår hvert forår mellem de økonomiske ministre og de kommunale organisationer, indført kommunaløkonomiske forhandlinger om efteråret, hvor vi diskuterer fælles opgaver, og jeg venter mig utrolig meget af det samarbejde.

Så meget om den sag, så vi har bestemt ikke sænket ambitionsniveauet i forhold til tidligere forslag, men vi har tværtimod en mulighed for at gøre tingene endnu bedre end det, der var lagt op til sidste år.

Må jeg med hensyn til det andet spørgsmål, som har præget debatten, sige om EU-reglerne, at når man forhandler regler omkring et direktiv, er det helt normalt, at der er mange forskellige ønsker fra de forskellige lande, og at man prøver at blive enige på et så højt fælles niveau som muligt.

Men selve ideen i EU-samarbejdet er jo netop ikke, at man dermed har besluttet, hvordan den nationale lovgivning skal se ud. Inden for miljøområdet arbejder vi netop med mindstebestemmelser, minimumsbestemmelser, sådan at det er op til os selv at vurdere, hvor meget vi vil gøre yderligere.